

Đàn - bà

DEPOT LEGAL
• INDOCHINE •
N° 17633

MỖI SỐ 0\$10

Thư từ và ngân-phieu
xin gửi về:

La Directrice du
TUÂN-BÁO ĐÀN BÀ
76, VIÉLÉ - HANOI

BÁ THÁNG . . . 1\$30

SÁU THÁNG . . . 2\$00

MỘT NĂM . . . 5\$00

CHÍNH-PHỦ GẤP ĐÓI

TUÂN-BÁO XUẤT-BẢN NGÀY THỨ SÁU — NĂM THỨ 3 — SỐ 96 — 21 MARS 1941

KỶ NIỆM

NĂM THỨ BA

Đến số báo này, tờ tuần báo Đàn Bà của chúng ta đã bước sang năm thứ ba. I hể là trong lịch sử báo giới phụ nữ ở xứ ta, tờ Đàn Bà đã ghi được một thành tích về vang về sự trường cửu.

Và sự trường cửu ấy đã nói nhiều điều tốt cho tờ Đàn Bà, đã bày tỏ rõ rệt mỗi cảm tình của các bạn độc giả đối với nó, để chứng rằng nó trọn đúng con đường đi, một con đường giản dị không hứa hẹn những cảnh quá huy-hoàng, không mắc mứu những quăng đầy hiểm trở. Ấy là con đường bằng phẳng của tất cả mọi người đàn bà xứng đáng tiếng đàn bà, tha thiết giữ cái cốt cách thiên nhiên của mình đối lại với cái trào lưu ngông cuồng muốn nam hóa người đàn bà, muốn người đàn bà bỏ cái nền nếp dựng nên bởi lý trí, bởi tất cả những khuynh hướng thiên nhiên, để sống buông tuồng, vô định. Cái trào lưu này, do một bọn văn sĩ lập dị, một số bạn gái vô ý thức gây nên đã gieo một mối hỗn loạn, bĩ ối trong tinh thần và cách hành động của bạn gái vào khoảng mấy năm gần đây.

Giữa lúc trào lưu đó đang thịnh hành, những tờ báo xướng xuất và cổ võ nó đang được đám thanh niên nam nữ ngông cuồng kia hoan nghênh, tờ Đàn Bà ra đời đã bị coi là cổ hủ, chỉ để cho những người thủ cựu trí óc hẹp hòi đọc.

Nhưng đầy lòng tự tin, tin rằng rất nhiều bức thức giả ở hai giới hiểu và tán thành cái mục đích của chúng tôi — huấn luyện lớp đàn bà tầm thường biết làm đầy đủ những bổn phận tầm thường (!) của người đàn bà — chúng tôi vẫn vững trí tiến hành. Quả nhiên sự thưởng công không lâu la gì đã đến với chúng tôi. Sự thưởng công ấy, chúng tôi nhắc lại, tức là sự trường cửu của tờ Đ. B. Nó càng đáng quý trong lúc giấy khan mực đắt này.

Chúng tôi còn một điều kiêu hãnh nữa là không quảng cáo rầm rĩ, không dùng những danh từ to lớn để cổ võ cái mục đích của mình, mà cái mục đích ấy cứ lan thấm từ từ như một vết dầu, đầy là những bức thư riêng, cảm động, thành thực, của nhiều bạn gái thú nhận với chúng tôi đã hoán cải cả đời mình khi đọc tờ Đ. B. Đây là

những điều thay đổi chúng tôi nhận thấy trong cách lập luận của các tờ phụ trương phụ nữ ở các báo hiện giờ, không còn đâu những bài cổ võ nam nữ bình đẳng vô ý nghĩa, những bài bàn xuống tán hão, những vấn đề phụ nữ không đâu, ta thường thấy trước kia ở các trương phụ nữ nữa. Các bạn đồng nghiệp của chúng tôi khi nói tới người đàn bà, đã cho người đàn bà những lời

khuyến thiết thực hơn, đã nhắc người đàn bà quay về với gia đình, nên giữ cốt cách của người đàn bà. Chúng tôi còn gặp thêm sự khuyến khích ở hoàn cảnh bên ngoài nữa. Bên Pháp, thống chế Pétain đang kêu gọi đàn chúng nên quay về với gia đình và khi nói tới gia đình tức là gián tiếp bảo người đàn bà nên làm

Xem tiếp trang 8

GIÁO-DỤC PHỤ-NỮ

Ở XỨ DA ĐEN

Một lớp phụ nữ da đen học là (ũ) quần áo

Phụ-nữ là nền tảng của gia-đình. Gia-đình là nền tảng của xã hội, nên muốn cải tạo một xã hội, bao giờ cũng phải cải tạo phụ nữ trước.

Bạn là một tân nữ lưu? Bạn có học thức cao rộng? còn gì hay bằng! Nhưng nếu

bạn hiểu nổi triết lý của Khổng, Mạnh, của Descartes của Kant mà bạn không hiểu nổi cách nuôi con, không cắt nổi cái quần, không biết trông nom nhà cửa thì học thức của bạn cũng vô dụng, vô dụng vì

Xem tiếp trang 5

mẹ tôi bằng lòng cho cưới. Lấy nhau bốn tháng rồi, không xảy ra chuyện gì cả, chồng tôi vẫn quý mến tôi, nhưng tôi sợ một ngày kia sẽ xảy ra chuyện ghen tuông và tôi cũng không thể chịu phận lẽ mọn được. Vậy có cách gì êm đẹp khỏi xảy ra chuyện lời thôi không?

Bích Chân (Hanoi)

Đà có chồng; cảnh gia đình không được đầm ấm. Có một người đàn ông đã có vợ, có con ngỗ tình yêu, người ấy là người chồng chị bạn thân của mình. Vậy nay viết một bức thư cự tuyệt người đàn ông nọ, hay là nói đề cho vợ người ta biết?

Liên (Hà phòng)

TRẢ LỜI — Không nên nói cho vợ người ta biết, sợ gia đình người ta sẽ lục đục mà mình cũng không còn giữ được tình thân mật, tự nhiên với bạn nữa. Cũng đừng nên viết thư riêng cho người đàn ông, mình đã có chồng cần phải biết giữ gìn cẩn thận bút tích của mình. Tốt hơn nên chờ một dịp tốt bảo thẳng cho người đàn ông kia biết hành vi của họ là xấu xa, họ không thể lợi dụng được cái cảnh gia đình lục đục của mình để mà căm dỗ mình đâu. Nhưng nghe chừng trong chuyện này bà cũng có lỗi đấy, cái lỗi đã để cho người ngoài thấy rõ sự bất hòa trong gia đình mình để người ta thừa cơ lợi dụng...

HỎI — Chồng tôi đã lấy một người vợ, đã được sáu bảy năm, sau gặp tôi lại lấy tôi và cam đoan với thầy mẹ tôi là người vợ trước đã vui lòng, chỉ xin một cái vốn buôn bán rồi ở riêng ra chứ không dám lộithời gì đến tôi cả. Thầy

TRẢ LỜI — Thầy mẹ cô và cô cùng hấp tấp quá. Tại sao không buộc chàng bầy ly dị hẳn vợ trước đi đã, làm giấy giá thú chính thức với cô rồi hãy cưới xin? Giờ đã lỡ rồi giấy giá thú của người vợ cả trước chưa hủy, cô chưa có giấy giá thú định rõ địa vị của cô thì tất có mọi sự lời thôi có thể xảy ra mà cô không đương đầu được! Sự an toàn của cô bây giờ không do người chồng của cô mà do người vợ trước kia, cô nên coi chừng.

HỎI — Một thiếu nữ thăm yêu tôi, tôi cũng thăm yêu nàng, chưa ai tỏ tình với ai nay cha mẹ nàng ép nàng phải lấy một người khác. Lúc ấy nàng mới tìm tôi thú thực mối tình và ngỏ ý muốn cùng tôi chổa đi, nàng có vốn buôn bán đủ cao hai người sống. Tôi phân vân lắm không muốn nhận lời yêu cầu đó

H. V. H. P.

TRẢ LỜI — Không nhận lời là phải, quả quyết từ chối đi đừng phân vân nữa, bởi vì nghe nàng đi trở lại với nàng ông sẽ mắc tội quyến rũ nàng nhất là nàng lại có vốn mang theo, ông càng nên giữ kẽ kéo rồi ngoài tội quyến rũ người lại dèo thêm tội lường đảo của nữa. Và lại ông có chắc

(Xem tiếp trang 1)

Những ông chồng muốn biết chỗ vợ đánh bài!
Những bà vợ có máu mê cờ bạc!

Những bạn gái muốn tránh con đường trụy lạc!

HÃY ĐÓN CỎI

ĐANH BÀI GIỜ

Một thiên phóng của cô Trinh sắp đăng ở báo Đàn-Bà.

Người đàn bà kiêu mẫu

VI

Sức tự tin đã là bí quyết sự thăng bằng theo trong tình của Dung; gặp cảnh ngộ bi đát đến đâu vẫn giữ được tâm hồn an nhiên, đến nỗi chồng Dung đã phải ngợi khen:

— Em còn gan dạ hơn anh nhiều.

Dung đã không tự mình làm ảo tưởng cho mình, quả nhiên ít lâu nữa có một người Pháp trước làm cùng một hãng với Hạo, nay đương gọi cô phải mở một hãng buôn xuất cảng nhập cảng rất lớn, biết Hạo có khiến buôn bán, thật thà và tinh nhanh, người ấy mời Hạo giúp việc; và muốn Hạo có quyền làm việc rộng rãi cho công ty, người ấy hiến cho Hạo một cổ phần lớn trong công ty, cổ phần không phải mua bằng tiền mặt mà bằng sức làm việc dấn dấn của Hạo.

Cảnh nhà bớt túng, Dung thôi dạy học để săn sóc con và nhà cửa. Hãng buôn của Hạo thịnh đạt vô cùng và được thế, một phần lớn là nhờ công Hạo. Bây giờ vợ chồng Dung có thể sinh hoạt theo các bậc phú gia. Nhưng hiểu thâm ý chồng còn muốn mua một phần lớn cổ phần trong hãng buôn, nên Dung vẫn giữ tiết kiệm, dè xẻn mọi khoản chi tiêu. Nàng muốn bằng cách này cách khác gán tiếp góp công vào sự doanh thương của Hạo.

Một năm sau, Hạo mua được ngót nửa phần cổ phần trong hãng buôn và Hạo đã từ địa vị làm công lên địa vị ông chủ nhì trong hãng. Dung năm ấy cũng sinh thêm một đứa con gái nữa. Gia đình đầm ấm vô cùng, Hạo là một nhà buôn trong thì giờ ngồi ở hãng, nhưng lúc về nhà, chàng chỉ là một người chồng, người cha sung sướng. Dung thấy lúc đầu Hạo mãi mê buôn bán quá đã nguyên thâm trong lòng quyết chẳng để cho khối óc con buôn giết mất trái tim tình cảm của Hạo. Nàng chăm

sóc hai con lúc nào cũng khỏe mạnh sạch sẽ, nàng sửa sang nhà cửa đóm dặt và chính nàng lúc ấy cũng tự chau chuốt hơn trước, ngần ấy thứ đã là những liều thuốc giữ gìn cho tình cảm của Hạo khỏi bị những cơn sốt, những sự thăng lợi trong thương trường bóp ngạt đi. Tuy vậy, nàng không yêu cầu Hạo phải cố gắng cho gia đình tất cả những thì giờ rồi rỗi, chàng còn có những bạn bè ràng buộc bởi nghề buôn hoặc bởi sự giao du lịch thiệp hay thân thiết thực tình. Dung không soi bói đến những sự gao thiệp ấy, không tự coi những người bạn của chồng cũng là bạn của mình để mà phởn trương cái tin cách mạng. Trước mặt những người bạn ấy, Dung cũng tự sỏa nhòa đi, không bao giờ nàng bàn luận với một người bạn chồng về công việc làm ăn của chồng, hay tỏ ra rằng nàng thông thạo hết mọi công việc của chồng. Nàng muốn Hạo được hoàn toàn tỏ rõ giữa bạn bè và giữa cái khu vực làm ăn của chàng.

Khi gặp chàng tính toán công việc với một người bạn, Dung kín đáo lắng tránh không nghe ngóng, không dự bàn, để cho người kia khỏi có cảm tưởng Hạo không độc lập trong những dự định làm ăn của Hạo. Có biết bao nhiêu người đàn bà khác muốn tỏ bộ dáng đang, can dự vào tất cả mọi công việc hành động công, tư của chồng, lanh chanh lời chối, lấn áp chồng trong những việc giao dịch với bên ngoài — dù người chồng có tư cách hơn mình, những người đàn bà ấy thực vô ý thức vô cùng! Đây là những bà quan thay quan ông mặc cả với dân đen về một món lễ tạ, đây là hạng bà vợ, những ông chỉ chẳng biết gì, những công việc giấy má của chồng,

(Xem tiếp trang 10)

Con ai?

CHUYỆN DÀI

(Tiếp theo)

Huỳnh bảo Ngọc: « Thôi em chui ra đi, để mặc anh rửa cho. Hai người nằm ở dưới gầm, ngạt hơi không thở được!

Ngọc gắt: « Mát lạnh như thế này mà ngột à! Anh này kỳ quá! » Huỳnh nằm im hai tay đưa dây phim cho bình nổi đều. Ngọc liến láu tay chỉ vào cuộn phim: « Anh coi, con Bích ngồi đẹp đấy chứ! Cái miệng con Lan sao lại thế này! À nó cười! Góm miệng ba bị! rộng huyệt, rộng hoác... Còn em ngồi ở cái này có đẹp không anh? Em lấy lumière rồi cho con Lan nó bấm đấy? Khá chứ? » Đầu Ngọc sát hẳn vào đầu Huỳnh. Hơi Ngọc thở mát như mùi sữa, lại thơm thơm... Huỳnh choáng váng cả người. Huỳnh sợ gì mà trống ngực đánh giũ thế? Sợ chính mình mình, hay sợ Ngọc. Ở dưới gầm giường có trận phong ba sắp giáng! Trong đầu con người thẳng thẩu ấy sắp có cuộc cách mạng lớn. Hai tay Huỳnh không đưa trong chậu nước nữa.

— Kia anh không đẩy đi hổng cả bây giờ.

Ngọc vừa nói vừa nắm lấy tay Huỳnh đưa đi đưa lại.

Cái tay nọ để vào tay kia sức nóng truyền vào nhau rồi. Những đám mây tưởng tưởng đã có ánh lửa điện lộp lộp, tiếng sét sắp nổ.

Huỳnh rời tay không cầm được cuộn phim nữa.

Bỗng cái thế giới âm u ấy được ánh sáng tràn vào. Một bàn tay lạ đã hé mở

của CÔ TRINH

cái màn che ra: « Sao lại chui cả vào đây! » Huỳnh và Ngọc giật nảy mình, cứ nằm thế ngó ra. Thấy người chủ nhiệm tờ báo

mình làm, Huỳnh bẽn lẽn đáp: « Phải rửa ảnh cho cô em! Lấy gầm giường làm chambre noire mà »

Trong khi ấy Ngọc thét thất thanh: « Hổng hết cả rồi! Hổng! Che lại ông chủ nhiệm! Che lại mau lên. »

Huỳnh chui ra tiếp bạn. Trần Huỳnh dậm mồ hôi. Người chủ nhiệm mỉm cười: « Xin lỗi anh và cô em, tôi không biết! »

Huỳnh nói: « Lỗi gì! Anh đến vừa may, tôi cũng định đến anh có việc.

— Việc gì? Có can hệ không?

— Cũng hơi can hệ.... Việc lão G. kiện chúng mình.

— Thì chúng mình đã biết từ hôm thứ bảy.

Huỳnh hơi lúng túng song lại đỡ ngay:

— Hẳn còn lại định tấn công mình một lần nữa bằng cách vu cho mình ăn tiền của túi khách trú

— Sợ gì! Mình có ăn tiền đâu mà sợ! Sao bây giờ anh lại dậm ra nhát thế.... Nhưng thôi, hãy để cái « tấn nước mắt thôi » đó lại đến ngày mai, bây giờ ta cần giải trí đã.

Huỳnh mừng. Khỏi lúng túng, khỏi thẹn với bạn. Ngọc ở trong gầm giường gọi với ra: « Anh Huỳnh! thế này đã vừa chưa? Coi cho em một chút. »

— Gần 2 giờ mà chưa ăn cơm sáng à? Thôi được, tôi cũng đã đói rồi, ta đi ăn nhận thể.

— Sáng nay ngủ mãi tới 12 giờ, lại rửa ảnh nên đã kịp ăn đâu!... Anh đợi tôi một phút bận quần áo.

Rồi Huỳnh chạy vội xuống nhà dưới rửa mặt. Ngồi một mình, người chủ nhiệm bảo Ngọc: « Thôi để ảnh tối rửa có phải hơn không. Bây giờ đi lên Thủ.

Đức ăn nem rồi ta đi tắm ở cái suối gần đó.... mát tuyệt. »

Huỳnh nghe tiếng, nói với lên: « Thôi để Ngọc ở nhà... Tôi còn muốn đi đăng này nữa, đem Ngọc đi bắt tiện » Người chủ nhiệm cười, không đáp. Ông ta yên trí rằng Huỳnh đã yêu Ngọc, nên định làm vừa lòng bạn bằng cách mời cả Ngọc đi.

Huỳnh bắt đặc dĩ ngó đầu vào, nhưng Huỳnh chẳng trông thấy gì: « được rồi. »

Người chủ nhiệm vui vẻ: « Cô Ngọc có đi chơi với chúng tôi không? »

— Cám ơn ông, tôi đương bận.

Huỳnh tiếp luôn: « Phải đấy, em ở nhà. Bảo nó dọn cơm cho mà ăn nhé! Anh không ăn đừng để phần.

Chủ nhiệm ngạc nhiên:

DOCTEUR HY

18, Rue Richaud — Hanoi

(ĐẦU PHỐ HỘ-VŨ)

CHỮA CÁC BỆNH

Chuyên môn về bệnh

hoa liễu, bệnh đàn bà

Huỳnh đã thay song quần áo. Người chủ nhiệm ghé tai hỏi nhỏ : « Anh không cho Ngọc đi thật à ! »

— Không ! ta đi đi thôi.

— Chào cô Ngọc

— Không dám, chào ông.

Huỳnh dặn lại : « Ngọc coi nhà cho anh nhé ! »

Mới bước chân ra khỏi cửa, Huỳnh lộ vẻ sung sướng, vỗ vào vai bạn bảo : « Anh đến vừa may ! »

— May gì.

Huỳnh cười không nói, Người chủ nhiệm nhìn Huỳnh : « anh này bây giờ đâm ra bí mật lạ. » Huỳnh chỉ cười, sau bạn hỏi gặng, Huỳnh nói trớ :

— Vừa may doi bụng !

— Thôi đừng giấu giếm nữa ! tôi đến phá anh thì có.

— Phá gì ?

— Phá tổ uyên ương.

— Anh này chỉ nói bậy !

— Thì cứ thú thật rằng yêu Ngọc có sao !

— Tôi yêu Ngọc tôi chết ! tôi coi nó như em ruột !

— Đành rằng thế, nhưng tôi xem ra, anh với Ngọc cũng tốt đôi lắm !... Anh bằng lòng, tôi xin làm mai (mối) giùm !

— Thôi bỏ chuyện ấy đi !

Tôi không thể lấy Ngọc được

— Tại sao ?

— Tại người ta gửi con mình, mình thế thì những sự săn sóc của mình toàn là có ý vụ lợi và ám muội.

— Tôi chỉ sợ anh không giữ được lòng mình.

Nói xong câu ấy, người chủ nhiệm ngồi im, lấy thuốc hút.

Chiếc xe hơi bon bon chạy trên đường nhựa nắng chang chang. Những câu nói của bạn làm Huỳnh nghĩ ngợi. Lòng Huỳnh bỗng thấy nóng hơn trận gió nóng ở ngoài tạt vào. Huỳnh băng khuâng không hiểu lòng mình ! Có lẽ lần đầu tiên trong đời Huỳnh mới có một cảnh làm ruột Huỳnh bời bời ! câu chuyện của hai người bời bấp mà Huỳnh nghe thấy ban sáng trong lúc Huỳnh nửa thức nửa ngủ làm Huỳnh khó chịu. Bây giờ Huỳnh gật gù cho là phải. Huỳnh muốn vượt lên cao nhưng bao nhiêu cảnh giữ Huỳnh lại. Thì ra những người ở chung quanh Huỳnh điều nghi Huỳnh.

« Chỉ sợ anh không giữ được lòng mình » Câu nói ấy của người chủ nhiệm không rời Huỳnh nữa. Mà quả có thế ! Lúc ngồi trong gầm giường nếu không có bạn đến thì Huỳnh đã sa ngã rồi. Bây giờ chỉ còn 2 cách, một là lấy Ngọc đi cho ái tình được chính thức, hai là sa hẳn Ngọc ra. Huỳnh nghĩ thế. Lấy Ngọc, Ngọc cũng khá đẹp. Song Ngọc có thật yêu mình không ? Biết đâu những cái cử chỉ kia không là những cử chỉ hỗn nhiên của cái tuổi trẻ của Ngọc.

(Còn nữa)

KẾT QUẢ CUỘC THI NHI-ĐỒNG Ở SỞ ĐÀN-BÀ MÙA XUÂN

Chúng tôi nhận được tất cả 1650 bài dự thi. Những bài ấy đã do bạn Bằng-Thuận xem xét và nhân viên tòa soạn ĐĐ-Bà chăm Chấm xong bản báo chủ nhiệm lại duyệt lại một lần nữa để khỏi có sự sơ sót. Vay dưới đây là danh sách 87 bạn đọc đáp trúng.

GIẢI NGHĨA

1. — Họa-sĩ vẽ lăm, phải vẽ theo chiều gió mới đúng.
2. — Miệng người sang có gang có thép.
3. — Cái quạt giấy

N ^o	TÊN VÀ HỌ	CHỖ Ở
1	Hà thị Thuận	48 Rue Harmand Hanoi
2	Đỗ thanh Thảo	30 Ecole Michelet Bd Bonal Hai-
3	Sơn Nữ A L	Đôi Thông, Đỗ Sơn — phong
4	Nguyễn thị Phương	Ecole Jeunes filles à Vĩnh-Yên
5	Hà thị Thục	48 Rue Harmand Hanoi
6	A. M. L. H.	Haiduong
7	Trần văn Quế	Tương Hội, Hoài-Đức Hà-đồng
8	Đặng đình Bính	99 Rue des Médicaments Hanoi
9	Nguyễn thị Tuấn	Fille de M. Tước Résidence Lao-
10	Bùi ánh Hà	41 Jacquin Hanoi Kay
11	Lê ngọc Đoàn	Chánh-Kinh. Thanh-tri Hadong
12	H. đ. Thông	29 Riquier, Hanoi
13	Hà xuân Thoi	48 Rue Harmand Hanoi
14	Vinh Phùng	1 Mar Pétais, Vinh
15	Nguyễn thị Tư Kỳ	110 Lê Lợi, Hanoi
16	Nguyễn thị Thu Nga	Moyen l'Ecole des Jeunes filles
		Tuyên-Quang.
7	Trần văn Nghiêm	32 Rue Coton, Hanoi
18	Đặng thị Thục	28bis Laro. Hanoi
19	Lê thế Thêm	151 Rue de France Nam định
20	Trần thị Hội	243 Rue Protectorat Namdinh
21	Trần thị Dung	243 Rue Protectorat Namdinh
22	Lê quang Toàn	Sup. A. E. Thăng long Hanoi
23	Trịnh tại Hiến	24 Rue de la Chaux (étage) hanoi
24	Trần thị Tuấn Cầm	Chez M. Dương thiện Di, Greffier
		au Ministère de la Justice, Hué
25	Đào văn Thành	Ecole Kiển Phong, Gia Viễn.
26	Trần thị Đức	Ninh Bình.
27	Trần Kiêm	Moyen l'E Brieux, Hanoi
28	Lê văn Thi	Patron, Lại, Thổ Mật, Yên Mô
29	Cầm Hoàng	Ninh Bình.
30	Trần đình Huân	242 Avenue Belgique Haiphong.
31	Nguyễn thị Đắc	Chez M. Đặng ngọc Thọ Hopital
32	Nguyễn Ý	Thanh Hóa
33	Nguyễn thị Khuê Tú	27 Rue Nam Sinh — Ngõ Nghé
34	Nguyễn thị Lưu	(étage) Haiphong
35	P. thị Phấn	43 Rue Sergent Giniet prolongée
36	Thủy Hằng	Haiphong
37	Tôn thất Ly Tao	115 Rue des Changeurs Hanoi
38	Bạch Tuyết	109.5 Rue Rousseau Saigoa
39	P. văn Nhật	37 Rue des Pipes Hanoi
40	P. thị Vĩnh	E. de Séro. Gare Séro Bacgians
41	Melle Vân	Boulangerie Universelle à Đỗ Sơn
42	Hoàng kim Dung	Chez M. Tôn thất Nghĩa — Vinh
43	Phạm Nam	32 Quai des Cotiers Thanh Hóa
44	Trần thị Tý	20 Rue Bái Thương Thanh Hóa
		C. Supérieur. E Kim Bằng Hanam
		22 bis Rousseau Thanh Hóa
		22 Boulevard Gia long Hanoi
		11 Digue Yên Phụ Hanoi
		120 Coton Hanoi

(Xem tiếp trang 10)

SÁCH BẠCH ĐÁI HẠ

Ta thường gọi là bệnh khi hư rất nguy hiểm nếu không gặp thuốc Ai bị bệnh này kinh nguyệt cũng thành bất điều người sẽ gầy yếu dần và sinh ra lắm bệnh vặt. Chữa đủ các thứ thuốc không khỏi thường chỉ dùng một hộp SÁCH-BẠCH-ĐÁI HỒNG-KHÊ số 60. Giá 1\$00 và một hộp NINH-KHÔN HOÀN SỐ 2. Giá 0\$50 đồ ngoài là khỏi.

NHÀ THUỐC Hồng-Khê

75 Hàng-bỏ điện thoại 1439
Chi nhánh : 88 phố Huế
điện thoại 755

HANOI

TONKIN

Ở XU' DA ĐEN

(Tiếp theo trang nhất)
nó không giúp ích gì cho bạn trong cái bồn phận làm vợ, làm mẹ mà tạo hóa đã an bài cho bạn.

Thành thử ở nước nào cũng vậy, ở thời đại nào cũng thế, các nhà xã-hội-học không bao giờ là không quan tâm tới vấn đề phụ-nữ giáo dục.

— Sự giáo dục ấy ở nước mình chắc các bạn không lạ gì. Dưới đây chúng tôi xin hiển các bạn một bài nói về giáo dục chị em ở châu Phi để các bạn tiện bề xem xét và so sánh.

Lúc còn dã man

Chị em châu phi trước khi chưa tiếp xúc với người da trắng thì còn mọi rợ vô cùng. Họ ở những cái nhà âm thấp — gọi là cái nhà thì không đúng, gọi là cái túp mới phải, mái bằng tranh, tường bằng đất. Ăn uống bần tiện, họ sống không có một chút gì là vệ sinh cả. Họ yêu chồng con họ lắm. Nhưng nếu chồng con có ốm đau thì họ chỉ có biết đi gọi một ông Phù-Thủy đến cúng lễ chứ chẳng cho uống thuốc men. Thành thử con thì bụng ông dít beo, chồng thì gầy yếu xơ xác. Chính thân họ cũng thế. Thật là những cái đời khổ sở, nhem nhếch.

Lúc tiếp xúc với người da trắng

Anh, Pháp, Bỉ, Đức, v.v. đều có thuộc địa ở châu Phi nhưng mỗi nước có một phương pháp khai hóa riêng. Cái phương pháp được dân bản xứ ưa thích nhất là phương pháp của nước Pháp. Các nhà cầm quyền Pháp muốn cải tạo hẳn cái đời sống của họ nên đã đem

một nền giáo dục rất hợp ban bố cho đám phụ nữ da đen.

Cái chương trình cốt yếu của nữ học sinh da đen không phải là những chương trình của cái bậc trung học, đại học. Cái trương trình ấy chỉ cốt ý làm một người đàn bà da đen trở nên một người nội trợ giỏi, biết nuôi con theo phép vệ sinh, biết trông nom nhà cửa, nói tóm lại, biết biến đổi hẳn cái cảnh gia đình khốn khổ ra một gia đình tươi sáng.

Trường của phụ nữ học, chính là một cái nhà lớn gồm toàn đàn bà con gái ăn ở ngay ở đấy.

Sáu giờ sáng tất cả học trò đã phải trở dậy. Quần màn lấy, gấp chăn lấy, rồi thì bọn nào công việc ấy. Những bọn này thay đổi

nhau, nay công việc này, mai công việc khác để lần lần thạo hết mọi công việc. Bữa ăn của họ cũng là một bài học. Họ phải cắt nhau ra, lần lượt mỗi người phải làm bà chủ một bàn trong một tháng. Bồn phận của bà chủ tập sự là phải xem xét những thức ăn có được thanh khiết không, những khăn những ghế có được sạch sẽ không. Hơn thế nữa, bà chủ phải tươi tỉnh vui vẻ dạy phép lịch sự của khoa ẩm thực cho những bạn đồng học nào còn ngờ ngẩn.

Những quần áo của họ thì họ phải giặt rửa, là ủi xếp ấy. Cứ mỗi ngày từ 3 giờ đến 5 giờ chiều là nữ học sinh phải chia nhau ra là ủi quần áo và khâu vá những chỗ rách, hoặc sửa chữa. Rồi họ học cắt, học may, học thêu, học làm bếp, học cách thay đổi món ăn.

Trong những thì giờ nhàn rỗi một bà giáo sẽ dạy họ biết một ít gia đình thường

thức, thí dụ làm lấy « si » (cire) để đóng giầy, giữ nhật trình cũ để lau cửa kính cho sáng v.v.

Mỗi ngày mỗi cô phải kẻ lấy một thực đơn và phải biết lượng ngay số tiền chi tiêu vào cái thực đơn ấy. Có khi mỗi cô phải tập cắt thư — cổ nhiên là bằng giấy — những quần áo cho trẻ con, người lớn, cắt bằng vải gì thì phải để tên vải ấy vào, nhất là đừng quên nói cho biết vải bền hay không, và vải lúc giặt đi, có ít hay có nhiều.

Mỗi chủ nhật, các cô lại phải họp nhau lại để nghe những bài giảng về phép vệ sinh, về gia đình, về xã-giao v.v. Những cô nào học khá thì phải học thêm cả khoa nuôi dưỡng trẻ con nữa.

Với cái chương trình ấy một số đông phụ nữ da đen ngày nay đã trở nên những bà nội trợ giỏi, và cả cuộc đời của dân bản xứ đã được cải tạo : sung sướng hơn, thanh thản hơn.

Muốn trẻ đẹp lâu bền các chị hãy

1-) Đừng bao giờ cau có bần gặt, đó chỉ là một điềm xấu xa của những tâm hồn sớm già cỗi — không đáng được tha thứ.

2-) Không bao giờ phiền muộn vì một thiếu thốn nhỏ — Biết chịu đựng sự thiếu thốn ấy một cách vui vẻ.

3-) Luôn luôn tươi cười và tin rằng ở đời cái gì cũng đẹp, người đời ai ai cũng tốt.

3-) Chịu khó dè dặt trong sự ăn uống.

5-) Không bao giờ biếng nhác sự săn sóc cho da, tóc và răng.

6-) Hiểu rõ thể thao là cần ích.

6-) Biết vẻ đẹp của bộ quần áo sơ sài dân dị.

8-) Lạc quan với cuộc đời của mình.

9-) Biết tha thứ hơn là tức giận những kẻ nói xấu mình.

10) Tin rằng những cảm tình tốt của mình đối với người không bị lừa dối.

« Đây, thưa các chị — để được trẻ đẹp lâu dài và tránh những « giờ đen tối » làm vẩn đục cuộc đời của các chị — tôi xin dâng các chị tất cả những bi quyết mà tôi đã thực nghiệm trong cuộc đời. »

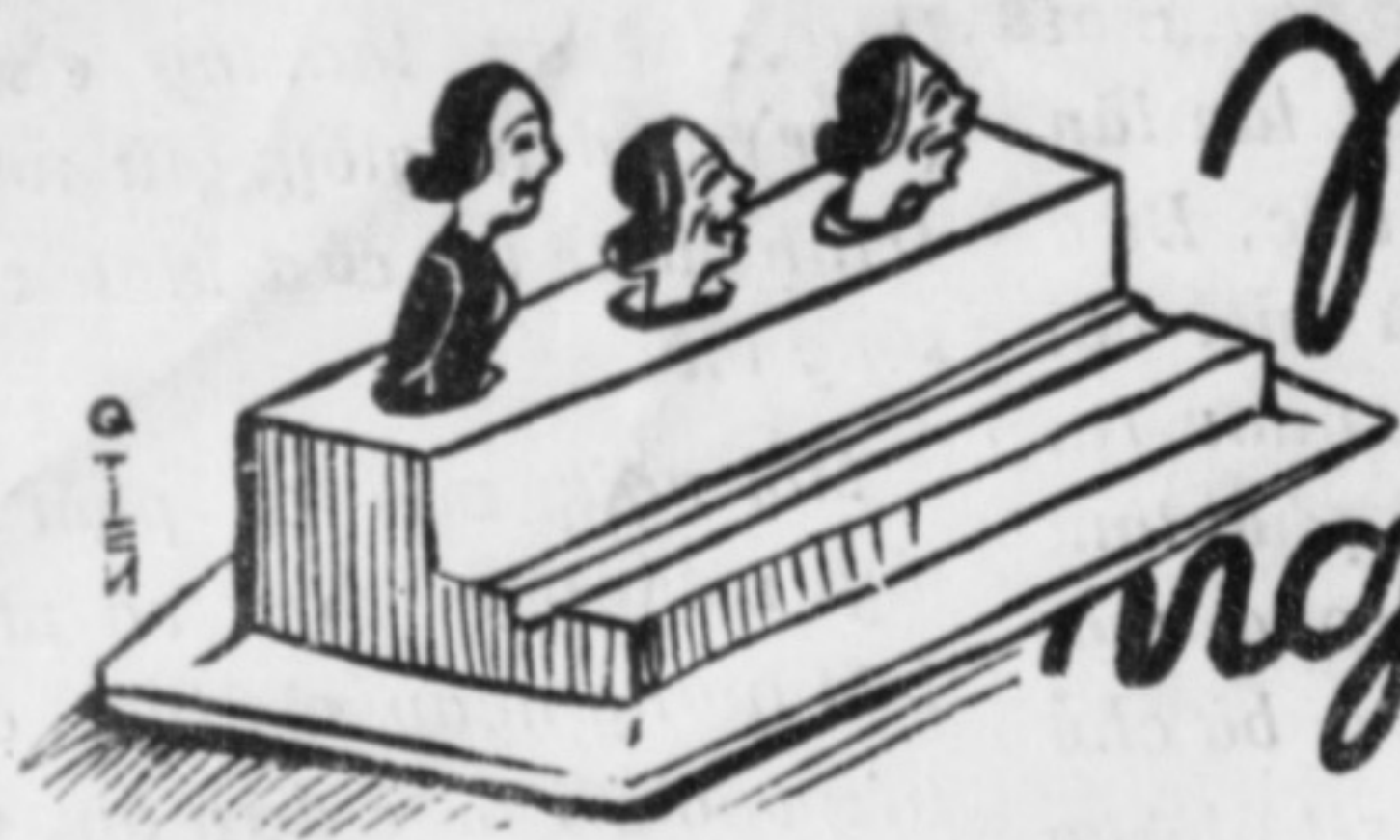
Mlle NGUYỄN KHÁNH NGỌC

Nam-Định

các bà lịch-sự
đều mang vì tay

CANH-CHUNG

22 Boulevard Gialong
HANOI

Ngô nghĩnh

Cái « công » của nước Mỹ

— Mỹ muốn giúp Anh đánh Đức. Giúp bằng cách nào? Theo tổng thống Roosevelt thì nên cho Anh mượn và thuê chiến cụ, và những chiến cụ ấy sẽ trở sang Anh bằng tàu Mỹ. Đó cũng là ý kiến của các nhân viên của chính phủ. Nhưng các nhân viên nọ không phải là cả nước Mỹ. Còn có nghị-viện nữa! Hạ nghị-viện tán thành, duy còn thượng nghị-viện thì cứ bần tăn mãi, thành thử cuộc cãi lầy kéo dài, việc đầu phiếu hết hoãn nay lại hoãn mai!

Trong khi ấy nước Anh bị Đức đánh ròn rập chỉ còn một cách kêu Mỹ cứu luôn miệng. Chánh phủ Mỹ dục thượng nghị-viện. Viện lại càng bần tăn mãi. Các cụ nghị-râu dài nhất định không bỏ phiếu vội. Càng dục các cụ càng dậm ý! Churchill, thủ tướng Anh lo, Roosevelt tổng thống Mỹ cũng lo.

Làm thế nào?

Sau rốt hai chánh phủ Mỹ và Anh phải cầu cứu đến cái « Công » của bà Roosevelt thân mẫu tổng thống Mỹ, và cầu luôn đến cả cái « Công » của bà Wilkie vợ người đã ra tranh cử chức tổng-thống Mỹ vừa rồi.

Quả nhiên hiệu nghiệm. Chỉ một lá thư có chữ ký tên của hai bà gửi cho các ông già ở thượng-nghị viện, tức « hắc thượng-nghị viện bỏ phiếu tán thành nghị án ngay!

Thì ra bất cứ ở nước nào, cái « lệnh » của ông cũng không bằng cái « Công » của bà được.

Mà cái tiếng « Công » vừa rồi do hai bàn tay sinh sản đánh

ra ở Mỹ thật là một tiếng « Công » đáng ghi vào lịch sử phụ nữ thế giới và cả vào lịch sử của toàn nhân loại nữa! Phe dân chủ và phe độc tài ai thắng! Tiếng « công » đó sẽ định đoạt!

Rộng miệng

Gần đây, cô Aviat, một cô gái sinh sản vừa làm lễ tuyên thệ ở tòa án Hanoi để khoác áo trạng-sur. Cô là tiên phong cho chị em phụ nữ Việt-Nam bước dần vào con đường « thầy cãi » vì nhờ có cô, chị em Việt-Nam sau này khi có văn bằng cử nhân, hoặc tiến sĩ luật khoa cũng sẽ được cả tiếng ở trước thần « công-ly »

Thật là một tin mừng cho nữ giới. Nhưng riêng tôi — kẻ viết bài này — Tôi hơi buồn. « Đàn ông rộng miệng thì sang đàn bà rộng miệng tan hoang cửa nhà ».

Ai giám lấy các chị « trạng » làm vợ nữa?

Có một bà vợ « rộng miệng » ở trong nhà không thôi, đàn ông họ còn sợ « tan-hoang » nữa là bây giờ bà vợ ấy lại rộng miệng cả ở nơi công chúng tại đàn ông họ sẽ chết khiếp!

Ai ưa tự do?

Nhân cuộc ném bom dữ dội ở nước Anh trong mấy tháng nay, một bác-sỹ xét nghiệm rằng những con vật, khi nhà cửa bị bom làm sụp, không ra được, thì — nếu có nước uống — nó sẽ sống gia hơn người nhiều lắm:

Một con chó sống được 25

ngày

1 con ngựa

— 30 ngày

1 con mèo

— 50 ngày

Rồi bác-sỹ xét đến chuột.

Một con chuột nếu đủ ăn

NHỮNG ĐÊM MƯA

(Lời một cô gái cảm cung ngày trước)

Lạnh-lùng! ôi những đêm mưa!

Gió lệ thấm đêm cứ ồm-ờ

Đập mãi cửa trêu người lẻ bóng,

Mà lòng ta gọi mãi không thừa!

Hàng liễu co-ro nép mái tường,

Tóc giải buông gọi nước trời tuôn.

Chìm trong bóng tối, giàn cây khóc,

Tiếng nước thầm gieo nặng tiếng buồn!

Muốn đọc, lần trang trên quyền gấm:

— Chữ nhoà như nét liễu trong sương!

Muốn khêu to lửa cho đầm-ấm:

— Lửa cứ buồn lay bóng chấp-chờn!

BÀNG BÁ LÂN

Nem thính ăn ngay

Bốn lạng thịt nạc móng, mua thịt tươi, sờ còn dính tay và nóng, đem luộc qua với một miếng bì bằng bàn tay. Thịt luộc xong thái chỉ, luộc thêm 1 lạng mỡ khò thái vào đó (thái chỉ cả). Lấy khăn lau sạch bì, cạo sạch lông tơ, lạng mỏng thái chỉ thật nhỏ. Bì đem trần lại vào nước nóng cho sạch và trắng, xong bóp qua vào chút muối.

Muối rang nghiền nhỏ, nước mắm ngon cho vào soong đun đặc khô như cao, cạo vào chộn lẫn với thịt. Bì rắc vào với thịt, rang thính tán nhỏ, rắc vào. Trộn đều

uống mà bị nhốt riêng một nơi thì sống lâu gấp đôi một con chuột được tự do chạy nhảy ở dưới cống. Tại sao?

Theo bác-sỹ thì vì những con chuột tự do kia hay đánh nhau, nên sức lực giảm đi nhiều, tuổi thọ cũng vì thế mà giảm bớt. Rồi bác sỹ kết luận: « Đó là một bằng cứ để cắt nghĩa cho ta hiểu

cả rồi bầy đĩa ăn ngay với các thứ lá thơm.

Kẹo vừng (mè)

6 lạng đường tây cho vào một bát nước (bát chén nhỏ) đun sôi kỹ cho tan đường. Cho một lạng kẹo mạch nha vào, đun bao giờ thành châu giở một giọt đường đó vào nước đã, đặc đông lại và nổi lên là được — 6 lạng vừng sát trắng (mua sẵn ở hiệu) sao qua đi, — Rắc vào soong đường 5 xu vanille và vừng đã sao đó. Quấy nhanh tay cho đều, bắc ra đổ luôn vào khay dàn mỏng bằng bề dày của ngón tay. Lấy dao hật sắc sắp nước cắt kẹo thành từng thỏi, uốn nắn cho ngay ngắn, rồi bốc ra xếp vào lọ với hoặc cắt ngay lúc nóng thành các hình lục lăng, miếng trám cho đẹp.

Than tàu phải âm i, nếu than hồng, kẹo đỏ xấu lắm.

NGOC HÀ

rằng các vị tu hành bao giờ cũng sống lâu hơn bọn người tự do sống buông tuồng ở trong các cuộc vật lộn của đời »

CÔ TRINH

NÊN ĐỌC

Báo Đàn Bà

CÓ NHỮNG ĐÊM ĐÔNG

Có những đêm đông,
Gió lọt trong phòng,
Mập mờ ánh nến.

Có những đêm đông
Gió lọt trong lòng
Tái tê sao xuyên!

Một ngọn lửa hồng
Vài ba chiếc ghế...
Tiếng cười se se
Vừa đủ ấm lòng.
Vài ba khoe mắt
Hồn vui dịu dặt
Quên cả mùa đông.

Một chút hơi nồng,
Lâm bưng các má,
Trời thổi lạnh giá,
Tan giá nơi lòng...

Có những đêm đông
Mập mờ ánh nến
Bao nhiêu kỷ niệm
Sống lại trong lòng.

CÔ HỒNG-THU

GIÓ

Mỗi cơn gặp-gỡ, mỗi cơn anh,
Cảm thấy như ai ở cuối cành,
Đã khéo giang tay ra vãi gió
Thổi hồn anh mát phút điều-
linh.

Anh chỉ là người khát gió tươi,
Em, cây cỏ-thụ đứng muôn đời,
Những khi nắng gắt xin em đề,
Anh tạm nương mình hứng
gió rơi.

Em đi đem gió đến cho nhiều
Thổi mát lòng anh đang cháy
thiếu;

Trái mấy quạnh hiu anh vẫn
thả

Hồn đi đón gió dưới mây
chiều.

HÀN-PHA

TRẢ LỜI ĐẸP

CÔ MYLER TRAVINH Da
cô trắng, người tâm thước ngày
thường nên mặc những hàng
trơn màu ngà (lụa Bắc) màu
cyclamen hay những áo hàng
hoa nhỏ màu dịu. Đi sandale
cao gót đừng quá 3 phân và đi
thứ sandale ít quai.

Ngày cưới ở trong Nam nước,
rên mặc hàng kim-tuyến màu
vàng hay hương nhạt, hoặc
satin mà màu hương, là đẹp
hơn cả, nên đi gậy thêu kim
tuyến theo lối xưa.

CÔ H. H. ĐỒNG MỎ. Nên
bỏ phen vào đánh nước đi rồi
lọc lại đã, tẩy rửa mặt. Tốt
hơn nên búng nước mưa mà
rửa mặt.

Bệnh huyết trắng cần chữa
kịp ngay.

Phải đi Đốc-tơ hoặc nhờ một
danh y ta chữa cho. Thuốc
ta chữa bệnh huyết bạch cũng
hay lắm.

BÀ NGỌC KHANH NHA-
TRANG. Nước da ngăm, nên
đánh phấn ocre foncé, môi son
màu grenade và má hồng cũng
tương tự với màu son. Mặt trái
soan thì thoa hơi dài xuống
má một chút thôi. Tốt hơn bà
gửi tiền về chúng tôi sẽ mua
dùng thứ phấn pha và cả son,
má hồng thích hợp của Mỹ-
viện Salomé ở Hanoi. Phấn,
son, má hồng hết chừng 7\$00.
Da to thì nên dùng lait de
beauté hơn là crème.

BÀ-HOÀNG-GIA-BÌNH Nam
Định — Răng khềnh muốn
làm thành đều thì phải tới bác
sĩ chuyên môn về răng mà
sửa. Bác-sĩ sẽ có đủ đồ dùng,
máy móc làm được công việc
ấy. Bây giờ bà định nhổ đi
để thay bộ răng khác vào thì
vừa hại sức khỏe, vừa nguy
hiểm. Xin nhắc lại, chỉ nên
tới bác-sĩ chuyên môn, chớ

đừng tới những hạng ouvrier
dentaire (thợ giềng răng).

CÔ ĐINH THỊ LÂM SONTÂY
— Mặt thâm quầng, hay chóng
mặt, người bải hoải phần
nhiều do bệnh thiếu máu
(anémie) mà ra. Nên uống
thuốc bổ Tiêm rươ: biền
cũng tốt, nhưng nếu muốn
cho có một sức khỏe lâu dài,
một vẻ mặt hồng hào thì điều
cần nhất là phải điều độ trong
sự ăn uống, phải tập thể thao.

Thuốc chỉ để giúp những
bộ phận trong người mà thôi.
Uống thuốc nhiều quá sau
này thuốc cũng mất cả công
hiệu.

CÔ NGUYỄN THỊ HOÀI
Thanh hóa. — Hơi miệng hôi
là do bộ tiêu hóa không được
tốt. Hãy kiêng những đồ cay
nóng, ăn nhiều rau, trái cây,
và mỗi tối trước khi đi ngủ
ăn một trái cam, sáng ngày
uống một cốc (ly) nước lã,
làm thế để cho mặt bình bôn,
tức khắc hơi miệng sẽ không
hôi nữa.

CÔ TRƯƠNG OANH OANH
Haiphong. — Soa nắn (mas-
sage) là một phương pháp của
các Mỹ-viện âu-mỹ dùng để
cho máu chạy đều, cho lập
thịt cứng, nói tóm lại để cho
đẹp thêm. Chớ lầm lối « tằm
cốt » của ta với soa nắn. Soa
nắn có phương pháp thì mặt
đỡ được vết nhăn, ngực nở
thêm, tay to ra v. v. Hiện ở
nước mình không có mỹ-viện
nào thực hành phương pháp
ấy cả. Nếu cô muốn làm mất
2 vết nhăn ở 2 bên má chỗ
miệng thì sáng sáng lúc mới
trở dậy lấy tay có bôi chút
crème tốt sẽ vuốt má trở lên
phía mang tai. Cứ làm như
vậy nhiều lần cũng có kết
quả tốt.

BÀ ĐỖ TRỊNH LONG
Tourane. — Hãy mua thứ
kính thuốc tốt mà đeo. Sở dĩ

Mùa Hè Sắp Tới

Muốn có một đôi giày
vừa ý, nhẹ nhàng,
mát mẻ, xin mời quý
bà, quý cô, lại nhà

QUÊ - HIÊN

36, Phố Hàng-Bồ, Hanoi
CHUYÊN MÔN ĐÓNG GIÀY
PHỤ - NỮ ĐÃ NỔI TIẾNG

VỚI 20 NĂM KINH NGHIỆM

bà đỡ
NGUYỄN-THỊ-VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ-HỘ-SINH

20 Grand' Bouddha

(Trước vườn hoa Hàng dậu)

Tel: 1390

ĐAU BỤNG MÁU

Đàn bà kinh nguyệt không đều,
khi trời, khi xụt, hoặc hai ba
tháng mới có một lần, khi gần
tới ngày hành kinh đau bụng dữ
đội, hoặc kinh kỳ càng ngày
càng ít, đau bụng ngăm ngăm,
làm cho bản thân mệt nhọc,
nhức đầu tróng mặt, chân tay
bải hoải, hãy uống BẠCH PHỤNG
ĐIỀU KINH để trục hết huyết
xấu ra lần lần hết đau bụng rồi
sau uống tiếp SONG LIỆU ĐIỀU
KINH để xử lại đường kinh
cho đúng kỳ, uống luôn ít tháng
như vậy, mỗi tháng độ ba bốn
hộp thì kinh kỳ sau này rất tốt
sức lực mạnh mẽ dễ thương.

NHÀ THUỐC

VÕ-VĂN-VÂN Thudaumot

Hanoi 86 Hàng Bông — Haiphong
62 bis Cầu Đất — Và khắp các
tỉnh đều có bán.

có nhiều vết nhăn ở đuôi
mắt là vì nếp lại cho đỡ chói
Cái cử động ấy làm bấp thịch ở
phía trên má co lại, da nhăn
theo, lâu dần thành nếp.

NHỮNG LỜI TỰ RĂN NHỎ NHỎ

Về sắc đẹp của em

Em quyết định :

1. Đối diện chải tóc khi có một kiểu khác em ưa và mới hơn.
2. Bôi thuốc móng tay lại khi đã có một móng bị bong thuốc.
3. Đã từ chối không đi xem ciné để ngủ ở nhà khi em mệt mỏi.
4. Không dùng một màu phấn tuy mới nhưng không hợp với da em.
5. Tập võ 15 phút mỗi buổi sáng.
6. Tìm cách chữa da em nếu nó xấu và không phân nan gì cả.
7. Mỗi ngày chải bàn chải tóc một lần hay chải lược bi một lần, chải cho tóc được mềm mượt và máu ở da đầu được lưu thông.

Em tự cấm

1. Không phàn nàn khi em bị đánh mất hay làm hỏng cái gì.
 2. Không đổ lỗi cho mọi người khi em rống rầy.
- Không nói tuổi của mình để được khen là em còn trẻ.
4. Trong khi nói chuyện, em không bao giờ nói đến Robert Taylor hay Tyrone Power một cách thành kính.

5. — Chỉ trích một người em không quen, chỉ biết tên tuổi thôi để tỏ ra vẻ giao thiệp rộng.

6. Nói rằng cả đêm hôm qua em không nhắm mắt ngủ để mọi người đề ý đến em.

Quần áo của em

1. Bao giờ quần áo mặc trong nhà của em cũng sạch sẽ, lành lặn, thơm tho.
2. Không bao giờ em mặc một bộ quần áo rách hay nhọ nhem ra tiếp khách hay ăn cơm với chồng em.
3. Em xem trong người em có một tật gì xấu thì em tìm cách ăn mặc để che đậy đi một cách khéo léo.
4. Không bao giờ em mua một cái áo không hợp da em dù cái áo ấy giá rất rẻ.

Chồng em và em

1. Em ra vẻ thích bộ quần áo của chồng em ưa dù bộ ấy không hợp ý thích của em.
2. Trước mặt mọi người bao giờ em cũng đồng ý với chồng em, những lúc chỉ có 2 vợ chồng, em có thể bàn luận về một vấn đề gì em thích được.
3. Em thay đổi các món ăn và lựa chọn những món mà chồng em thích ăn xưa nay.

4. Em sẽ tươi cười khi mẹ chồng em ra chơi và để cho bà những món ăn chồng em thích lúc còn bé, để cho chồng em được vui lòng.

5. Không bao giờ em gắt gỏng đầy tớ trước mặt chồng em.

6. Em sẽ tươi cười ra mở cửa đón chồng em khi chồng em đi chơi khuya về.

Bích Huệ (Ứng Hoà)

Bản báo nhận được chiếc mandat mua ở Baria số 138 dưới ký tên (Sang) nhưng vì ở Baria có hai độc giả cùng một tên, một là « Bà Trần-văn-Sang, hai là cô Sang » nên không biết là của ai, vậy mandat ấy là của bà Sang hay của cô Sang xin làm ơn cho bản báo biết để tiện việc sổ sách.

Bà Lê-thị-Phúc (Quảng Yên). hạn báo của bà đến 24-3-41 này thì hết và theo thư trước của bà dặn chúng tôi thế nào chúng tôi đã cho ghi vào sổ rồi.

Cô Nhung (Phát Diệm). — Đã nhận được thư của cô xong chỉ có thư không thôi chứ không có mandat vậy cô mang talon ra sở Bưu-Điện mà hỏi.

Bà Nguyễn Hiến-Lê (Saigon) hạn báo mới của bà đến 24-6-41 mới hết.

Đã nhận được mandat của quý vị kê dưới đây vậy xin cảm tạ.

Ông Bùi - văn - Nhung (Phủ Quảng) Bà Đào-bích-Hiến (Hải-Phong) ông Bùi-xuân-Diệm (Hà-lĩnh) cô Bạch-thanh-Nhân (Phủ Lý) ông Nguyễn-xuân-Quế và ông Hồ-sĩ-Quế (Vinh) cô Trần-thị - Huyền (Phát Diệm) cô Nguyễn-mỹ-Lê (Baixau) ông Nam Tân (Haiphong) Librairie, Hương Giang (Huế) ông Nguyễn-văn-Nhiều (Cần-thơ) ông Lý-hữu-Dur (Phnom-Penh) ông Vũ-xuân-Nham (Tuyên - Quang) bà Băng - Tâm Trần-ngọc - Giáp (Fort-Bayard) ông Mai - Lĩnh (Haiphong) ông Nguyễn - xuân - Quế (Huế) ông Nguyễn-đạo-Đức (Cà-mau) Librairie Kim-Anh (Nhatrang) bà Đặng ngọc Thâm (Travinh) Bà Phạm-văn-Chính (Phan-Ri) cô Võ-thị-Niệm (Mỹ-Thoai) bà Nguyễn-biến-Lê (Saigon)

Năm thứ ba

(Tiếp theo trang nhất)

chọn cái chức vụ thiên nhiên của mình. Người đàn bà nào đã bỏ bề trề chức vụ mình bấy lâu nay, tức là tên lính đào ngũ vậy.

Để kỷ-niệm năm thứ ba từ Đàn Bà chúng tôi chỉ có mấy lời ngỏ với các bạn. Chúng tôi không có một số kỷ niệm riêng, không có những bức ảnh đẹp nhưng chúng tôi cảm biết rằng rất nhiều bạn độc giả xa gần thân ái của chúng tôi sau khi đọc xong bài kỷ niệm này sẽ vui vẻ cảm động thắm nghĩ : « Tờ Đàn Bà của ta đã được ba năm ! » Như thế đủ làm cho long trọng và cảm động cái ngày kỷ niệm sinh nhật tờ Đàn Bà của chúng tôi rồi !

T. B. Đ. B

Chảy Hội Chùa Hương

ĐỘ TRÌ NHỜ ĐỨC NHƯ LAI

Nhân tới tuần chảy hội chùa hương, bản hiệu có nhận được 1 phong thư của một vị hòa-thượng gửi đến ca tụng thứ RUỘU CHỒI HOA-KỶ của châu Mỹ, hiện nay thiên hạ đã dùng nhiều thấy công hiệu lắm. Tiếc rằng vị hòa thượng đó không cho bản hiệu biết người trụ-chi ở cảnh nào. Vậy muốn tỏ dấu cảm ơn hòa-thượng nên bản hiệu xin chép nguyên văn bài thơ tặng ấy ra sai này lên báo để thiện-nam tín-nữ xa gần đồng lãm :

Chùa Hương-Tích gần xa chảy hội,
Biết bao người mong tới cảnh tiên,
Ăn chay, nằm mộng cửa Thiên,
Nước Dương mang tưới lửa phiền từ đây,
Phật thường những ra tay tế độ,
Nước CAM LỒ (1) sẵn có từ lâu,
Ghe thay phương pháp nhiệm màu
HOA-KỶ RUỘU-CHỒI phải cầu đâu xa...
Khi sinh nở vừa soa vừa bóp,
Huyết lưu thông gân cốt rần rần,
Trèo non vượt suối nhọc nhằn
Dùng qua quả thấy tinh thần thanh thoi,
Cảm công đức Như-Lai truyền báo
Chép vài lời tuyên cáo quốc dân
HOA-KỶ RUỘU-CHỒI phải cần,
Thuốc hay nước tiếng xa gần ngợi khen.

Huyền-Không Thượng-lãng kính tặn

(1) Cam-Lồ là Ruợu-Chồi Hoa-Kỷ ngày nay

PHÒNG TÍCH

CON
CHIM

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vô bình bịch. Khi ăn uống rồi thì ợ, (ợ hơi hoặc ợ chua). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau lưng, đau rau trên vai. Người thường ngao ngán và mỗi một, buồn bã chán tay, bị lâu năm, sắc da vàng, da bụng đầy. Còn nhiều chứng không kể xiết. Một liều thấy dễ chịu ngay.

Liều một bận uống 0\$25.

Liều hai bận uống 0\$45

VU DINH TAN

An tứ Kim t.ên năm 1926

178 bis Leclercq, Haiphong

Đại lý phát hành toàn tỉnh Hanoi

An-Hà 13 Hàng-Mã (Culvre) Hanoi

Đại-lý phát hành khắp Đông-

duong, Nam-Tân 100 phố Bonnel

Haiphong. Có Nhựt 100 đại lý

khắp Hanoi và khắp các tỉnh

Trung, Nam Bắc-kỳ, Cao-môn và

Lào có treo cái biển trên.

NGƯỜI Ở MƠI NHÀ BÍCH

CHUYỆN ÊM ĐỀM

CỦA THU-THU

II

— Các con đâu? Em muốn gặp các con ngay lập tức. Đường cưỡi: Thì các con ở trong nhà này đây, mình gọi to chúng nó lên.

— Phi ơi! Hảo ơi! — Bích vừa gọi vừa mở cửa sang phòng ăn. Phòng vắng không. Bích lại lên tiếng: Phi ơi! Hảo ơi! và tiến vào cái buồng xếp vắn để làm buồng chơi cho các con.

Có tiếng đập cửa thình thình ở bên trong và tiếng reo hò của thằng Phi: A! Mẹ đã về. Nhưng ba khóa cửa rồi, không ra được. Ba có đây không, mẹ bảo ba mở cửa mau.

Đường tiến lên tra khóa vào ổ. Cửa mở. Hai mẹ con ôm chầm lấy nhau. Bích nhìn vào buồng: Thế em Hảo đâu? Không đợi trả lời, nàng đã nhận thấy thằng Hảo nằm khoèo trên chiếc chiếu giải dưới đất bên cạnh con ngựa gỗ cụt đầu, cái súng mất báng. Bích chạy vội lại nựng Hảo đây. Thằng bé ngồi nhồm lên, dụi mắt lâu lâu:

— Anh Phi thua Hảo đấy nhé. Hảo đánh trúng của Phi ba cái đấy. Lát nữa ba về thì phần Hảo kẻo tuốt cả.

— Thế Hảo không cho me à?

Lúc bấy giờ Hảo mới tỉnh ngủ hẳn, nhận ra mẹ nó, nó tíu tít bá cổ, bá vai. Phi ta cũng ngồi à vào một bên lòng mẹ, bá lấy một bên vai. Hai anh em nó nhìn nhau tự đắc, ra đều đứa nào cũng ngồi với mẹ đây.

Hảo rử rử: Bà nhớ me quá!

Phi cũng rử rử: Phi còn nhớ me hơn Hảo cơ.

Hảo ngẩng mặt: Phi nói dối, Hảo nhớ me hơn Phi phải không me?

Bích ôm lấy hai con thiết vào ngực, hít ngửi như con mèo mẹ liếm cho con. Đường tựa vào thành bàn, hút thuốc lá phi phèo nhìn lên trần nhà, nhưng sự thực mắt chàng vẫn đưa xuống chỗ ba mẹ con Bích ngồi ôm lấy nhau. Phi bỗng vỗ tay reo.

— À mách me cái này, thằng Hảo ngã gãy tay me ạ. Sự nhớ ra, Bích vội đặt Phi ngồi xuống cầm hai tay Hảo lên:

— Con me ngã ở đâu, làm sao mà ngã. Đưa me xem tay nào?

Bích vén tay áo Hảo lên, ở khứa tay trái, bộp một miếng băng trắng.

Bích suýt soa: Con còn đau không? Con nuôi nó làm con ngã đấy à?

Hai đứa bé cùng ngạc nhiên:

— Con nuôi nào, Ba làm ngã đấy.

Bích ngẩng lên nhìn Đường, Đường nhìn lên trần nhà phủ một hơi thuốc giải. Thằng Phi kể lể:

— Ba « nhẩy sốt tề mu tông » với chúng con, con nhẩy được qua ba cơ, còn thằng Hảo tồi quá, ba đã cúi thấp xuống mà nó còn ngã soài ra, làm ba ngã theo đề cả lên nó.

Thằng Hảo dẫu mở cái:

— Ba có cúi thấp đâu, ba cứ chống cái lưng lên cao ấy.

Thằng Phi nhìn ba nó:

— Thằng Hảo nói láo nhỉ ba nhỉ, lúc nó nhẩy, ba cúi rap xuống đất, tại nó nhẩy tồi đấy chứ, ba nhỉ. Mày mách me thế ba giận ba không chơi với nữa cho mà xem. Me ạ ở nhà ba chơi với chúng con vui lắm cơ.

— Thế con Nuôi đâu?

Hai đứa bé ngạc nhiên:

— Con Nuôi nào? Rồi thằng Phi lại tíu tít kể lể:

— Con biết thôi cơ rồi cơ me ạ. Thôi vào cái nồi con xinh xinh ấy mà, ba thì mang nồi cơm lên, còn con thì mang dĩa, cái thằng Hảo nó củi quần chân thôi. Ba mang trứng lên làm « ôn lét » ở lò sưởi ấy, thế nào lửa nó cháy bùng lên mất cả cái soong, hay hay quá.

Bích nhìn chồng: Thế con Nuôi đâu nó không làm cho mình?

Đường cười: Minh cứ nghe con nó lập-bô đi.

— Ba đánh vỡ bát là tại thằng Phi. Ba đang rửa bát nó cứ bắt ba phải ra bắt cho nó con bướm. Ba trượt tay, thế là a lê vỡ tan cả bát.

Hảo nghe anh kể từ nãy cũng sen vào, ra đều ta cũng có chuyện nói với me:

— Hôm nọ ấy mà, ba cho bé đi ăn cao lầu cơ, chiều nào cũng đi, ba cho cả bé uống...

Phi suýt em:

— Ba đã dặn mày cái gì, ba dặn mày không được về nói với me, ba cho uống bia cơ mà. Mày mách me thế thì lần sau ba không cho uống đâu, ba ơi, thằng Hảo nó mách ba cho nó uống bia đấy.

Hảo trợ nắt: Cứ mình. Bé ghét ba lắm cơ. Ba cứ dốt bé với anh Phi vào đây rồi ba đi đâu ấy: Anh Phi anh ấy cứ dọa bé ngáo ộp. Bây giờ có me rồi: bé dểch sợ Phi nữa đâu nhé.

— Không sợ thì ông nói với ba không cho đi ăn cao lầu và lúc tắm ba cứ rọi nước lên đầu Hảo ấy.

— Hảo không cần, Hảo đã có me làm cơm cho Hảo ăn, và tắm cho Hảo, nhỉ me nhỉ.

Bích đã hiểu. Thì ra trong mười hôm trời nằm ở nhà thương, Đường không mượn được dĩa ở, chàng đã làm lấy hết cả từ việc tắm rửa cho các con đến việc làm cơm, nếu chàng không dẫn con đi hiệu. Bích cười bảo Đường:

— Ông tướng ơi! ông làm hại tôi nhiều quá, nào đánh vỡ bát, cháy soong nào làm gãy tay con tôi, tội ông đáng đánh đòn lắm, bây giờ phạt ông cái này đây: Bích đứng lên ôm lấy cổ chồng hôn, mà mắt nhìn các căn buồng mới lau và ngẫm hiểu ý chồng đã làm việc ấy để cho mình về nhà được có một cái cảm giác sáng khoái. Bích lại cười nói mơn chồng: Minh lau nhà có khác, sạch cứ bóng lộn đi.

Không hiểu sao nghe câu khen ngợi cái tài lau nhà của mình, Đường lại sung sướng hơn là những khi nghe Bích khen mình đã tính toán đâu ra đấy một công việc làm ăn to tát.

THU THU

MUỐN CÓ

Nhà lầu, ô-tô
Nên mua

XỔ XỔ
ĐÔNG - DƯƠNG
1\$00 MỘT SỐ

Người đàn bà kiều mẫu

(Tiếp theo trang 2)

nhưng vẫn ra oai quát thày thư ký này lười, viên kế toán kia dốt.

Những người đàn bà ấy tưởng giúp đỡ được chồng, nhưng kỳ thực họ đã làm rã rời công việc của chồng, làm hại đến danh dự độc lập của chồng. Nhưng cũng chính họ khi chồng có cần vì quyền lợi mà phải tiếc tưng, vui chơi anh em thì họ đã rầy rặt ghen tuông đấy.

Dung không thể, Dung biết phân biệt thế nào là một bữa tiệc, một cuộc xã giao về quyền lợi của chồng. Khi những bữa tiệc ấy (thết ở nhà, Dung chỉ làm đầy đủ bốn phần một bà chủ nhà biết trọng nết sành ăn của khách, còn những cuộc vui chơi ở ca lâu tửu quán kia, Dung không hề bắt chồng tường thuật lại hay tỏ ý ghen tuông. Hạo đã khen ngợi Dung có đủ tư cách vợ một nhà chính trị ở các nước Âu Mỹ, lúc tự biết sỏ sà nhòa để cho chồng chới lợi, lúc tự biết phô trương để mọi người thêm cảm tình với chồng.

Người chủ tây, công ty với Hạo về Pháp buôn bán, ông nhường hẳn hãng buôn cho Hạo, thế là Hạo nghề êm nhiên làm chủ một hãng buôn lớn nhất của người Nam ở Hà nội. Nhưng người ta cũng ít thấy Dung — bà chủ — đến hãng của chồng. Thỉnh thoảng lại đến đón chồng về hay có việc cần hỏi chồng, Dung cũng theo đủ phép lịch sự như một người khách, kín đáo ngồi yên ở phòng đợi chờ cho chồng ra hay chồng gọi vào. Nàng không hề xông xáo tự tiện không tò mò hỏi han công việc những người làm công. Những người ấy làm cho chồng nàng chú không phải làm cho nàng.

Nhưng ra ngoài, Dung rất ân cần với họ, giao du với vợ con họ, không thân quá và không kiêu cách quá. Gặp những trường hợp đáng giúp đỡ, Dung vui vẻ giúp đỡ ngay, nàng đã pha cảm tình

vào sự liên lạc nhất phèo của người làm công với ông chủ. Và mọi người làm công với Hạo đều tận lực làm việc, một phần lớn cũng vì cảm lòng tử tế của Du g.

Tuy vậy, một phần lớn trí nghĩ của Dung vẫn công hiến cho hai con. Nàng đã nghĩ một chương trình giáo dục, cứ dựa theo đó mà thực hành không hề sao nhãng chút nào. Đã dạy con làm một điều gì thì nàng kín đáo quan sát cho đến khi chắc chắn con không bao giờ làm trái ý mình, nàng mới yên tâm. Không như các bà mẹ khác chỉ dạy con bằng lời, con theo được một hai bận rồi bỏ đó, các bà cũng không biết. Theo dõi con từng chút, có tri tiếp nối trong sự dạy con, không lúc thì sốt sắng quá như muốn nhét ngay tất cả các đức tính vào trí óc đứa con, lúc thì sao nhãng mặc cho con muốn ra sao thì ra, đó là đã nắm được sự thành công trong việc giáo dục rồi.

Tuy bận việc nhà và con, nhưng Dung vẫn có thì giờ chan chuốt trí tuệ của mình. Người ta thường gặp nàng lướt ở nhà Taupin hơn là ở nhà Gô Đa. Nàng đọc sách, đọc báo và theo dõi tất cả những khuynh hướng văn chương, mỹ thuật và cả kỹ nghệ nữa ở xứ nhà. Hạo không có thì giờ đọc sách, chú ý đến trào lưu nghệ thuật

Xem tiếp trang 11)

Giới thiệu sách

Chúng tôi nhận được:
Một chuỗi cười tiên thuyết của ĐỒ-PHỒN do Hàn - Thuyên xuất bản giá 0\$60

Xin giới thiệu cùng độc giả.

Giải thưởng nhi-đồng

Kỳ sau sẽ tuyên bố cuộc rút thăm định thưởng, các bạn hãy đón coi.

T. B. Đ. B.

Kết quả cuộc thi Nhi Đồng

(Tiếp theo trang 4)

N°	TÊN VÀ HỌ	CHỖ Ở
45	Trần thị Minh	32 Harmand Hưng Yên
46	Nguyễn thị Phương	E. des Jeunes filles à Vinh Yên
47	Hoàng ngĩa Đình	Village Vân Hồ 8 Quartier Hanoi
48	Tạ Hòa	40 Rue des Charbons Hanoi
49	Ngô thị Mieng	30 Voie 113 bis Hanoi
50	Nguyễn thị Kim Dung	Chez M. Nguyễn Đăng Văn. Opérateur des Travaux Publics à Phnompenh.
		Village Cự Đà Hadong
51	Kim et Chân	Mission évangélique Vinh Yên
52	Thống thị Đức	9 bis rue Saigon Nam Định
53	Bùi thị Vân	Chez M. Đỗ Ngọc Directeur école
54	Đỗ như Chân	Phủ Lạng Thương
		142 Bd Chavassieux — Haiphong
55	Nguyễn thị Xuân	C Sup. Ecole des Jeunes filles Huế
56	Tống thị Lê Chi	C. Préparatoire Ec. Nông Công
57	Vũ thị Trúc	Thanh Hóa
		C. Sup. E. de Việt tri — Việt Tri
58	Nguyễn bá Lộc	Chez M. le Tri phủ Thanh Oai
59	Trần Đắc	Hadong
		Rue Tân Ninh 111 Phủ Lạng
60	Ngô thị Bạch Yến	Thương
		Chez M. Nguyễn quang Tạo tri
61	Nguyễn quang Thông	phủ Tiên Hải Thái Bình.
		Phủ de Tiên Hưng Thái Bình
62	Jeune Vương thị An	109 Rue des Changeurs Hanoi
63	Phạm Quý	2 Cité Thuận Lợi Hanoi
64	Đỗ đoan Trang	73 Rue des Medicaments Hanoi
65	Nguyễn thị Tỷ	C. Moyen I Chez M. Nguyễn văn
66	Nguyễn Đát	Toán Residence Vinh Yên
		E. Franco Annamite Thái — Lai
67	Đỗ thị Nga	Châu
		Rue Phụ Long Nam Định
68	Nguyễn thị Kim Liên	Moyen I A. E. Jeunes filles. Nam
69	An thị Cẩm Vân	Định
		Chez M. Trần thúc Giáp Giáo thụ
70	Lê Liên	à Hưng Hóa.
		Chez Đỗ lưu Sinh chef du
71	Đỗ thị Tùng	quartier Thái Bình.
		Route de Bạch Mai Hanoi
72	M. Thủy	Ruelle Pelerin 63/3 Saigon
73	Phạm thị Hiệp	11 Julien Blanc Hanoi
74	Lê thị Tứ	Chez M. Nguyễn văn Ruy.
75	Nguyễn thị Minh Nguyệt	Quan phương Đông Hải hạm
		Nam Định
		Sans Adresse.
76	T. H.	Rue Lacson Chi Linh Haiduong.
77	Bích Đào	Chez Mue Ung Đóa Citadelle
78	Bửu Cát	Quảng Ngãi
		8 Rue A. Corrbet Hadong.
79	Trịnh thị Gấm	Chez Trần Đình Douares et
	Nhỏ Em	Régies Ngọc Giáp Thanh Hóa.
80		Elève gare Thuận Lý, Đồng Hới
81	Nguyễn quang Đình	C. Element Ecole des Jeunes
82	Nguyễn thị Minh	filles Lạng Phong, Nho Quan
		Ninh Bình
		Moyen II. E. Primaire Complé-
83	Trương Xuân	mentaire garçon à Falfao
		46 Rue Phuc Kiến Hanoi
84	Hà thị Hiền	34 Rue du Riz Đáp Cầu
85	Nguyệt Ánh	S.1 Lycéum Gia Long Hanoi
86	Phùng văn Hanh	Chez M. Nguyễn Đăng Long Rue
87	Nguyễn thị Thục	Cửu Nhi Nghĩa Lộ Yên Bái

CHUYỆN RIÊNG

(Tiếp theo trang 2)

rằng ông gây được hạnh phúc cho nàng hơn cái người chồng sắp lấy nàng không? Ông hãy khuyên nàng hoặc là lấy người cha mẹ đã lựa, hoặc là phản đối để chờ một người khác—người ấy biết đâu sau này không là ông—bây giờ nàng sẽ oán ông, cho ông là hèn nhát nhưng sau này nàng sẽ hiểu ông cao thượng với nàng biết bao!

HỎI — Nữ học sinh, đã có người đến hỏi, cha mẹ và nội đều thuận lòng. Sau lễ hỏi tôi đã làm việc xa nhà. Vì hôn phu tôi có ý không bằng lòng cho tôi đi xa.

Được ít lâu, quá nhẹ dạ để cho người lợi dụng. Sự xấu lọt đến tai vị hôn phu tôi chàng bảo tôi: « dư luận như thế đó, chừng nào chàng xét rõ, chàng sẽ xử trí sau » Vị hôn phu tính rất cương quyết và đứng đắn. Vậy bây giờ nên thú tội ngay với chàng hay là nên tìm cách xa dần để giữ danh giá về sau. Hiện giờ tôi rất hối hận và thương yêu vị hôn phu tôi.

NỮ SINH ĐAU KHỔ (HUẾ)

TRẢ LỜI — Nếu cô chắc chắn ở tấm lòng quân tử kín đáo của vị hôn phu cô, thì cô nên thú thực với chàng, tỏ cho chàng biết cô hối hận

NGƯỜI ĐÀN BÀ KIỂU MẪU

(Tiếp theo trang 10)

như nàng, nên Dung mỗi khi đọc xong một cuốn sách hay, lại thuật lại cho Hạo nghe, nói cho Hạo biết những công trình mỹ thuật, văn chương mới nảy nở ở xứ nhà. Chính nàng nhờ báo chí và sự quan sát nên đã nhiên lần cuối cho Hạo thấy một công nghệ mới nhóm, một cơ hội buôn bán, và lúc sau này Hạo khuếch trương thêm nhiều công nghệ. Nhiều mối buôn nữa cũng là nhờ Dung. Nhờ Dung trí óc Hạo không đến nỗi con buôn lắm, vẫn mề mẩn mong đợi tiếp xúc được với những vấn đề trí thức, vẫn biết rung động với những điệu đàn êm ái của vợ. Là vì dung không bỏ thú chơi đàn. Từ khi sung túc, Dung học đàn thêm. Nàng

và vẫn một lòng thương yêu chàng. Chàng đại lượng tha thứ cho cô là một việc hay mà không tha thứ nữa thì cô cũng đã làm một việc rất thực thà xứng đáng với cái tính đứng đắn của chàng là cô không để chàng trong sự hồ nghi, vì hồ nghi là một sự tối kỵ trong trường hợp của cô, một sự có thể khiến cho vị hôn phu cô tức giận làm vỡ lở chuyện xấu của cô được. T. L.

cho đàn là cái thú chơi tiêu khiển thanh tao nhất của người đàn bà. Nàng ao ước rằng âm nhạc sẽ thành ra một thú tiêu khiển (chứ đừng nói cao xa là tài nghệ) phổ thông của nữ giới. Không gì thích hợp với tâm hồn người đàn bà hơn là âm nhạc, không gì làm cho tâm hồn người đàn bà uyển chuyển phong nhã bằng âm nhạc. Nếu người đàn bà biết chơi đàn, biết cảm những âm hưởng, người đàn bà ấy sẽ biết làm êm dịu cuộc đời, gây hòa khí cho cuộc đời.

Đời Dung kể đã đầy đủ trong cái phạm vi gia đình, và trong cái nội giới của nàng. Nhưng nàng vẫn thấy một cái gì thừa thãi trong năng lực của nàng. Gia đình và chính bản thân nàng cũng chưa dùng hết cái năng lực ấy. Đó là lúc cái « người xã hội » trong lòng nàng đòi hành động. Dung vốn đã có một tâm hồn rất đa cảm, nên nàng đem tấm lòng đa cảm ấy ra ban bố cho xã hội. Nàng giúp các công cuộc từ thiện, giúp một cách sáng suốt không có ý phô trương, không để ai đem danh vọng ra lợi dụng cái tên tuổi của nàng. Nàng

kín đáo làm việc thiện, chỉ cần thỏa mãn sự đòi hỏi của «con người xã-hội» trong lòng nàng mà thôi. Nàng không khinh thường những công cuộc xã-hội nhỏ nhỏ, chỉ mình nàng biết, ấy là giáo hóa ngay bọn tôi tớ trong nhà nàng. Hồi ấy chưa có hội truyền bá quốc ngữ, chính Dung tuân hành bỏ mỗi ngày nửa giờ để dạy lũ tôi tớ học, nàng dạy cho chúng biết sự sạch sẽ, lễ độ, biết trọng cái nhân cách của chúng.

Dung rất tự mãn những công việc xã-hội nhỏ nhỏ ấy. Nếu tất cả các bà chủ nhà đều như Dung thì cái xã-hội hạ lưu ở xứ mình mấy lúc mà không có tư cách, có trí thức?

Thưa các bạn, đến đây tạm ngừng bài tường thuật của đời một người đàn bà kiểu mẫu, tạm ngừng để các bạn bắt đầu, hay tiếp nối cuộc đời ấy. Đó là đời ước vọng chí thiết của tôi. Còn với những bạn đọc xong, mà cười nhạo: « ồ, cũng tầm thường, thế mà tưởng người đàn bà kiểu mẫu có gì là đặc sắc? » tôi xin yêu cầu các bạn ấy hãy đọc lại, có rất nhiều điều đặc sắc ẩn trong những lời tường thuật tầm thường đấy và xin nhắc các bạn rằng làm một người đàn bà tầm thường như Dung cũng không phải dễ dàng gì đâu!

THUY-AN

SỰ GÂY ỒM LẠM CHO NGƯỜI TA MAU GIÀ

Chỉ hay uống

CỬU-LONG-HOÀN

1 viên Cửu-long-hoàn bằng 10 thang thuốc bổ

TONG PHÁT HÀNH BẮC-KỲ, LEO, BẮC TRUNG-KỲ
Établissements VẠN-HÓA — 8 Hàng-Ngang, Hanoi

Có bán thuốc VẠN-BẢO danh tiếng chữa bệnh liệt-dương. Dùng 1 hộp đầu sẽ thấy sức g dậy tấm xuân-tình ở những người bất-lực. Thứ cho đàn ông, đàn bà khác nhau

Chỉ dùm cho những bạn trai bạn gái đã trán-nản, thất-vọng

Về tình yêu,
Về mọi việc làm ăn ở đời,
Về việc xã giao ở xã hội,

MỘT SỨC MẠNH THẦN-KỲ
MỘT PHƯƠNG PHÁP HIỆU
NGHIỆM

Đề đoạt mục - đích của mình và lập lại cuộc đời sáng-lạng. (Không phải là tương số cũng không đề bán một món hàng).

Xin hỏi: GIÁO-SĨ-HOÀNG

Boîte Postale n° 18 à Nhatrang

ROBERT BEAU

JOAILLIER HANOI HAIPHONG

Bán và bảo lãnh đồng hồ tốt có tiếng :

ROLEX OMÉGA — JUDEX

và các đồng-hồ chuông

LA VEDETTE

CÙNG CÁC ĐỒ TRANG SỨC

Ai tìm được

THUỐC HO LAO

Cách này 100 năm cụ Trịnh-hải Long một danh y đã làm sôi nổi nghề y với phương thuốc chữa ho lao, ho ra máu của cụ.

Và hiện nay cháu cụ là ông đốc học Trịnh-văn-Hào đem phương thuốc bí truyền ấy mà giúp đời thì cả ngàn muôn bệnh như sau khi dùng thuốc được lành mạnh đều phải công nhận rằng đó là một phương thuốc bí truyền đời này không có, vì các bệnh ho lao, ho ra máu đầu nặng nhẹ dùng qua cũng lành mạnh.

Thuốc có hai thứ (5\$00 và 3\$50). Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông :

Trịnh-văn-Hào Directeur Ecole Villa N° 110 Rue Vassoinge Tânninh Saigon

■ ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TO' LỰA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, tươc (dũi) rất đẹp, Xưởng nhà dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên giá rất hạ. Các bà lịch-sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để biết công nghệ dệt ở Hà-đồng đã tiến bộ đến bậc nào xin mời tới xưởng dệt

NGỌC - DUNG

Số 32, Négrier — Hà-Đồng

(Trước chỗ đỗ xe điện)

Chủ nhân rất hân-hạnh tiếp rước các quý khách muốn mua hay xem hàng. Có nhận hàng gửi đi các nơi

MUỐN CHO TRẺ EM CÓ ÓC THIÊN VỀ KỸ - NGHỆ. HÃY CHO CHÚNG ĐỌC :

KỸ-NGHỆ

Bắt đầu từ 1er Janvier 1941, sẽ ra 2 Kỳ mỗi tháng và sẽ có Phần Nhi-Đồng với những mục : Tô mò — Khoa-Học thường thức — Hãy tập chế lấy — Mỗi số 0\$10 — Một năm (24 số) 2\$40 — Mua cả năm giá tiền trước, cuối năm sẽ được sách biếu

THƯ VÀ MANDAT :

Monsieur le Directeur du Kỹ-Nghệ Ecole Pratique d'Industrie — Hanoi

Bồ phế thánh dược Đại-quang

là một thứ thuốc ho hay có tiếng, bất luận bệnh ho nào, ho hàn, ho nhiệt, ho gió, ho ngày ho đêm, ho có đờm, ho khan, mới ho lâu ho đã lâu, uống Bồ Phế Thánh Dược Đại Quang đều kiến hiệu ngay. Nam phụ lão ấu uống đều tốt lắm.

Chai to 0\$80 — chai nhỏ 0\$40 — lọ nhỏ 0\$20
ĐẠI QUANG — 23 Phố Hàng Ngang. Hanoi — Giây nói : 850

HÃY ĐÒI CHO ĐƯỢC :

HÀN VĂN TỰ' HỌC

của ông Nguyễn-văn-Ba sinh viên trường thuốc năm thứ sáu, mới có thể :

- 1) Học chữ nho lãg mộ mình được.
- 2) Học sẽ thành tài trong 6 tháng (6 quyển)
- 3) Biết rõ cả tự nguyên (étymologie), văn phạm (grammaire) thành ngữ (expression) và các điều cần biết trong hán-học xưa nay.

Giảng nghĩa rất rõ ràng minh bạch chưa có phương pháp nào hoàn toàn bằng

Quyển I giấy 120 trang có 32 trang tranh vẽ, bán gần hết (1\$00, ở xa thêm 0\$20 cước phí.)

Sắp ra quyển II, vì gặp lễ Noël, tết Tây và tết Ta thợ nghĩ nên ra trễ ít lâu, xin đọc giả miễn trách

TỔNG PHÁT HÀNH

Imprimerie Minh-Trí

58 — Rue des Graines — HANOI